

BIOGRAMY

Dr Felix Ackermann, niemiecki historyk i antropolog miejski. W latach 2011–2016 wykładał jako profesor wizytujący z ramienia Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD) na European Humanities University w Wilnie. Autor wydanej w Niemczech, poświęconej historii Grodna, pracy *Palimpsest Grodno. Nationalisierung, Nivellierung und Sowjetisierung einer mitteleuropäischen Stadt 1919–1991* (2010) (w przygotowaniu tłumaczenie na język polski i białoruski). Od 2016 r. w ramach projektu naukowego Niemieckiego Instytutu Historycznego w Warszawie pracuje nad tematem „Historia więziennictwa Rzeczypospolitej w czasach rozbiorów”.

Dr hab. Grzegorz P. Bąbiak, prof. UW, historyk kultury XIX i XX w., edytor. Związany z Instytutem Historii Polskiej Akademii Nauk (2003–2011) oraz Wydziałem Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego (od 2000), dyrektor Instytutu Polonistyki Stosowanej Wydziału Polonistyki UW (od 2016). Laureat nagrody Ministra Edukacji Narodowej (2003) za publikację *Metropolia i zaścianek. W kręgu „Chimery” Zenona Przesmyckiego* oraz nagrody I Wydziału PAN za publikację *Sobie, ojczyźnie czy potomności... Wybrane problemy mecenatu kulturalnego elit na ziemiach polskich w XIX wieku* (2012). Ostatnio opublikował *Funeralia narodowe. Pogrzeby patriotyczne Polaków w czasach niewoli* (2016).

Dr Natalia Bursiewicz, asystent w Instytucie Historii i Archiwistyki Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie na kierunku turystyka historyczna i dziedzictwo kulturowe. Zainteresowania badawcze oscylują wokół historii architektury i urbanistyki ze szczególnym uwzględnieniem średniowiecza i wczesnej nowożytności, koncepcji miasta jako dzieła sztuki, a także analizy placów miejskich jako zjawisk kulturowych i społecznych.

Mgr Bogna Derkowska-Kostkowska, historyk sztuki. Interesuje się historią architektury i urbanistyki XIX i pierwszej połowy XX w. Bydgoszczy z uwzględnieniem lokalnego środowiska budowlanego i historii przemysłu. Kierownik

Pracowni Dziedzictwa Kulturowego Kujawsko-Pomorskiego Centrum Kultury w Bydgoszczy. Autorka monograficznych artykułów i książki *Bydgoszczanin i budowniczy. O Józefie Świącickim, architekturze i Bydgoszczy 1859–1913* (2016). Wyróżniona srebrną odznaką „Za opiekę nad zabytkami” (2010) i odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej” (2014).

Dr Maciej Falski, kulturoznawca. Prowadzi badania przestrzeni miejskiej w perspektywie społecznej, zarówno w ujęciu historycznym, jak i współczesnym, oraz historii wyobrażeń społecznych i idei narodowej na obszarze Chorwacji, Bałkanów oraz południowosłowiańskiej części monarchii Habsburgów. Adiunkt w Instytucie Sławistyki Zachodniej i Południowej na Uniwersytecie Warszawskim, kierownik Pracowni Obszaru Postjugosłowiańskiego, członek redakcji rocznika „Colloquia Humanistica”.

Mgr Marzena Gałęcka, historyk sztuki. Zajmuje się problematyką ochrony zabytków, historią zabytków, wielokulturowym dziedzictwem międzyrzecza Wisły i Bugu oraz architekturą i urbanistyką Lublina w XIX–XX w., ze szczególnym uwzględnieniem przestrzeni publicznych Lublina w okresie międzywojennym. Od 2016 r. studia doktoranckie na kierunku kulturoznawstwo na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Od 1999 r. pracownik Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Lublinie. Stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2012 i 2017).

Mgr Makary Górzyński, historyk sztuki, historyk architektury. Finalizuje doktorat z historii architektury, urbanistyki i procesów nowoczesności w Kaliszu okresu guberni rosyjskiej (1867–1914) w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego. Autor monografii zabytków miasta Turku i okolic (*Zabytki miasta Turku i powiatu tureckiego*, t. 1–3, 2009–2014), dziewiętnastowiecznej architektury Kalisza (m.in. *Dziewiętnastowieczny Teatr Miejski w Kaliszu. Architektura i polityki kulturowe na peryferiach imperium*, 2017). Strona internetowa: www.mgarchitecturehistorian.eu.

Dr hab. Hanna Grzeszczuk-Brendel, historyk sztuki. Zajmuje się problematyką miasta od przełomu XIX i XX w., ze szczególnym uwzględnieniem założeń mieszkaniowych, a także architekturą III Rzeszy. Pracownik Zakładu Historii, Teorii i Ochrony Dziedzictwa Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej. Autorka publikacji *Eine Stadt zum Leben. Städtebau und Wohnungsreform in Posen in der ersten Hälfte des 20. Jahrhunderts* (2018). Obecnie współpracuje z uczelniami w Strasburgu nad problematyką imperialnych powinowactw w XIX i XX w.

Prof. dr hab. Maciej Janowski, historyk. Zajmuje się dziejami Polski i Europy Środkowo-Wschodniej w XIX–XX w.; kierownik Zakładu Historii Idei i Dziejów Inteligencji w XIX–XX wieku w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk, wieloletni wykładowca w Central European University w Budapeszcie. Autor m.in. książek: *Polska myśl liberalna do 1918 roku* (1998), *Narodziny inteligencji 1750–1831* (pierwszy tom *Dziejów inteligencji polskiej do roku 1918*, 2008), współautor *A History of Modern Political Thought in East Central Europe* (2018). Obecnie prowadzi projekt badawczy dotyczący historii polskich pojęć społeczno-politycznych w XVIII–XX w.

Dr Emilia Kiecko, historyk sztuki. Zainteresowania naukowe obejmują architekturę i urbanistykę XX w., utopie architektoniczne, teorię architektury i urbanistyki. Adiunkt w Pracowni Badań nad Urbanistyką i Architekturą Nowoczesną w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego, członek Stowarzyszenia Historyków Sztuki. Autorka książki *Przyszłość do zbudowania. Futurologia i architektura w PRL* (2018). Laureatka Nagrody im. ks. prof. Szczęsnego Dettloffa za prace naukowe młodych historyków sztuki (2015). W ramach stażu podoktorskiego „FUGA 5”, finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki, pracuje nad projektem badawczym „Myśl urbanistyczna i planowanie miejskie na ziemiach polskich w pierwszej połowie XX wieku” (2016–2019).

Dr Hanna Koziońska-Witt, historyk. Zainteresowania naukowe obejmują historię Polski w XIX i XX w., historię Żydów w diasporze, historię kultury i fenomenu miejskości (*urban history*). Do 2018 r. była pracownikiem Instytutu Judaistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (grant Polonez 1). Autorka *Die Krakauer Jüdische Reformgemeinde 1864–1874* (1999); *Krakau in Warschaus langem Schatten. Konkurrenzkämpfe in der polnischen Städtelandschaft 1900–1939* (2008).

Dr hab. Joanna Kucharzewska, konserwator zabytków i historyk sztuki. Wykonuje badania architektoniczne toruńskich kamienic, jest koordynatorem badań polskich rezydencji na Podolu, interesuje się także współczesną architekturą w dobie globalizacji oraz relacjami międzykulturowymi. Adiunkt w Zakładzie Historii Sztuki Nowoczesnej na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Autorka książki *Współczesna architektura i urbanistyka Pekinu w kontekście warunków politycznych. Państwo wobec dziedzictwa kulturowego* (2015). Jest redaktorką serii „Studia z architektury nowoczesnej”. Należy do Polskiego Instytutu Studiów nad Sztuką Świata.

Mgr Maja Kwiecińska, historyk sztuki. Zainteresowania badawcze obejmują historię architektury i kultury Europy Środkowo-Wschodniej w XIX i na początku XX w., ze szczególnym uwzględnieniem Śląska. Doktorantka

w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie przygotowuje pracę na temat założeń ringów wokół miast śląskich.

Prof. dr hab. Jakub Lewicki, historyk architektury i konserwator zabytków. Prowadzi m.in. badania nad dorobkiem Lwowskiej Szkoły Architektonicznej. Kierownik Katedry Konserwacji Zabytków i Ochrony Krajobrazu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Autor ponad 150 publikacji z zakresu konserwacji zabytków i historii architektury, m.in.: *Między tradycją a nowoczesnością. Architektura Lwowa lat 1893–1918* (2005); *Roman Feliński – architekt i urbanista. Pionier nowoczesnej architektury* (2007, 2013); *Regeneracja i modernizacja. Architektura Lwowa okresu 20-lecia międzywojennego* (2019).

Dr Aleksander Łupienko, historyk zajmujący się historią miast Europy Środkowej w XIX w. i na początku XX w. Zatrudniony w Zakładzie Historii Idei i Dziejów Inteligencji w XIX–XX wieku w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk. Autor książek *Przestrzeń publiczna Warszawy w pierwszej połowie XIX wieku* (2012) oraz *Kamienice czynszowe Warszawy 1864–1914* (2015), za którą otrzymał m.in. Nagrodę KLIO w 2016 r. Kierownik oraz uczestnik grantów badawczych związanych z historią społeczną oraz historią architektury. Organizator serii konferencji na temat historii miast XIX w. (od 2016) „Architektura w mieście, architektura dla miasta”. Członek European Association for Urban History.

Dr hab. Rafał Makoła, profesor nadzwyczajny na Uniwersytecie Technicznym w Berlinie, historyk sztuki, muzealnik. Główne zainteresowania badawcze obejmują sztukę nowożytną XVI i XVII w., sztukę nowoczesną. Pracuje na TU w Berlinie oraz w Muzeum Narodowym w Szczecinie. Autor m.in.: *Między prowincją a metropolią. Architektura Szczecina w latach 1891–1918* (2011); *Złoty wiek Pomorza. Sztuka na dworze książąt pomorskich w XVI i XVII wieku* (2013); *Nowoczesna praarchitektura. Architektoniczne pomniki narodowe w wilhelmińskich Niemczech 1888–1918* (2016); *Unbekannte Wege. Die Residenzen der Pommernherzöge und der verwandten Dynastien...* (2018).

Prof. dr hab. Krzysztof Stefański, historyk sztuki. Zajmuje się architekturą polską XIX i XX w., ze szczególnym uwzględnieniem problematyki architektury sakralnej i form narodowych, oraz sztuką łódzką. Kierownik Katedry Historii Architektury w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Łódzkiego. Autor ponad 200 publikacji, w tym 22 książek, m.in. *Polska architektura sakralna w poszukiwaniu stylu narodowego* (2000); *Architektura XIX wieku na ziemiach polskich* (2005); *Narodziny miasta. Rozwój przestrzenny i architektura Łodzi do 1914 roku* (2016).

Dr Wojciech Szymański, adiunkt w Zakładzie Historii Sztuki i Kultury Nowoczesnej w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 2014–2017 pracował jako adiunkt w Zakładzie Historii Sztuki Nowoczesnej w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie realizował staż podoktorski pt. „Obrazy (z) Wielkiej Wojny. Sposoby reprezentacji Wielkiej Wojny 1914–1918 w sztuce w Polsce”. Stypendysta Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (2016), laureat stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców (2017). Krytyk sztuki i niezależny kurator, członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki AICA.

Dr Kamil Śmiechowski, historyk zajmujący się miastami, nowoczesnością i postępowaniem w XIX i XX w. Zainteresowania badawcze obejmują głównie historię Łodzi, procesy modernizacyjne społeczeństwa polskiego w XIX i XX w. i historię prasy. Adiunkt w Katedrze Historii Polski XIX wieku Uniwersytetu Łódzkiego. Kierował projektem „Kwestia miejska u progu nowoczesności. Dyskusja o przyszłości miast w Królestwie Polski 1905–1914”. Autor monografii: *Z perspektywy stolicy. Łódź okiem warszawskich tygodników społeczno-kulturalnych (1881–1905)* (2012); *Łódzka wizja postępu* (2014) oraz prac zbiorowych: *Robotnicy Łodzi drugiej połowy XIX wieku. Nowe kierunki badawcze* (2016); *From Cotton and Smoke. Łódź – Industrial City and Discourses of Asynchronous Modernity 1897–1994* (2018).

Dr Tetiana Vodotyka, historyk zajmująca się historią miast XIX w., szczególnie historią gospodarczą. Zainteresowania naukowe obejmują głównie historię miast w XIX w. Zatrudniona w Instytucie Historii Ukrainy Narodowej Akademii Nauk Ukrainy. Autorka książek *Ігри відображень. Якою Україну бачить світ* (2016, z Yevhenem Małdą); *Культура підприємництва в містах Наддніпрянської України (друга половина XIX – початок XX ст.)* (2018); *Простір можливостей: України в добу заліза і пари* (2018). Przewodnicząca stowarzyszenia City: History, Culture, Society oraz redaktor naczelna czasopisma o tym tytule.